

749.

U s t a w a

z dnia 25 września 1922 r.

o dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Art. 1. Upoważnia się Polską Krajową Kasę Pożyczkową do doprowadzenia stanu emisji jej biletów prócz biletów, emitowanych na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 26 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 31 poz. 179), do kwoty 350.000.000.000 marek polskich łącznie z kwotą marek polskich 118.000.000.000, ustaloną w art. 1 ustawy z dnia 8 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 401).

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąpczyński*Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*Minister Skarbu: *Jastrzębski*

750.

U s t a w a

z dnia 26 września 1922 r.

w przedmiocie niektórych zmian w ustawie o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873 r.

Art. 1. Przepisy §§ 430, 438, 439 i 443 ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873 r. (austr. Dz. Ust. P. № 119) ulegają zmianom następującym:

a) Przepis § 430 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Oprócz tego postępowanie doraźne także i wtedy zarządzić można, jeżeli w jednym lub kilku powiatach morderstwo, rozbójnicze zabójstwo, rabunek, podpalenie, zbrodnia gwałtu publicznego z §§ 85, lub 89 u. k. oraz z § 87 u. k., o ile działanie lub zaniechanie, stanowiące istotę rzeczony zbrodni z § 87 u. k., dotyczy urządzeń lub ruchu kolejowego, albo zbrodnie, przewidziane w §§ 4, 5, 6 i 8 ustawy z 27 maja 1885 r. o używaniu środków wybuchowych (austr. Dz. Ust. P. № 134), szerzą się w sposób wielce zatrważający“.

b) Przepis § 438 otrzymuje brzmienie:

„Prokurator może przed uczynieniem wniosku (§ 437) przeprowadzić niezbędne dochodzenia, bądź osobiście, bądź za pośrednictwem władz policyjnych albo sędziów śledczych lub sędziów powiatowych; dochodzenia te nie mogą trwać dłużej niż dni 14, licząc od dnia, w którym prokurator dowiedział się o zbrodni.“

Sędzia śledczy lub sędzia powiatowy przesłucha obwinionego w ciągu 48 godzin po ujęciu, zarządzi jego zatrzymanie w areszcie w wypadku, gdy czyn, zarzucony obwinionemu, podlega właściwości sądów

doraźnych, poczem bezzwłocznie przekaże sprawę prokuratorowi“.

c) Zdanie drugie § 439 otrzymuje brzmienie: „Obwinionego należy stawić przed sąd doraźny, chyba że prokurator uzna za stosowne zarządzić postępowanie zwyczajne, w którym to przypadku atoli odstąpienie do sądu doraźnego już nie jest dopuszczalne“.

d) Jako ustęp 2 § 443 wprowadza się postanowienie następujące:

„Obwinionego należy również odesłać przed sędziego zwyczajnego, jeśli przekroczono termin, za-kręślony w ustępie 1 § 438“.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, na którym obowiązuje ustawa o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873 r. (austr. Dz. U. P. № 119).

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Marszałek: *Trąpczyński*Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

751.

Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 10 lipca 1922 r.

o opłatach w postępowaniu rejestrowym na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) zarządza się:

I. Moc obowiązującą art. 7 przepisów przechodnich do dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o rejestrze handlowym (Dz. P. P. P. № 14 poz. 164) rozciąga się na obszar województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

II. Uchyła się pozycję 43 lit. l) austriackiej taryfy należnościowej z dn. 13 grudnia 1862 r. (Dz. p. p. № 89), ustawę austriacką z dn. 24 lutego 1905 r. (Dz. p. p. № 32), punkt d) pozycji 16 taryfy, załączonej do cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (Dz. p. p. № 279) oraz uwagi 3, 8 i 9 do powołanej pozycji 16.

Punkt b) pozycji 16 taryfy, załączonej do powołanego cesarskiego rozporządzenia, oraz uwagi 1 i 2 do tej pozycji, jak również pozycje 17 do 20-tej taryfy, tudzież §§ 1 do 13 tegoż cesarskiego rozporządzenia, nie będą stosowane w postępowaniu rejestrowym.

III. Na podstawie art. 7 przepisów przechodnich do dekretu o rejestrze handlowym, powołanego

w części I niniejszego rozporządzenia, wprowadza się dla obszaru wymienionego w części I niniejszego rozporządzenia następujące opłaty w postępowaniu rejestrowem:

A. Opłaty od podań, świadectw, duplikatów i odpisów.

§ 1. Podania oraz protokoły, zastępujące podania, podlegają opłacie w wysokości 200 marek, określonej w pozycji 8 taryfy, załączonej do „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych”, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 8 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 319) oraz w uwadze do poz. 1 do 8 tej taryfy.

Nadto w postępowaniu rejestrowem stosować należy pozycje 9, 13, 14, 15 i 17 taryfy załączonej do „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz świadectw urzędowych” oraz §§ 2, 4, 5, 7 do 13; dwa pierwsze ustępy §-u 19 oraz §§ 20 do 26 tych „Przepisów”. Do podań, do protokołów, zastępujących podania, i do załączników stosuje się § 79 austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. (Dz. P. P. № 50); również stosuje się odpowiednio ustęp drugi § 14 niniejszego rozporządzenia.

B. Opłaty od wpisów do rejestru handlowego i do rejestru spółdzielni.

a) Postanowienia ogólne.

§ 2. Opłatę od wpisu (§§ 3 do 10) należy uścić niezależnie od opłaty od podania (§ 1). Nie podlegają opłacie wpisy z urzędu.

b) Wysokość opłaty.

§ 3. Firmy jednoosobowe uiszczają za wciągnięcie do rejestru handlowego następujące opłaty:

- a) za wciągnięcie firmy (pierwszy wpis):
I kategoria handlowa	mk. 1200
II " "	400
III " "	200
IV " "	100
I kategoria przemysłowa	1500
II " "	1200
III " "	900
IV " "	600
V " "	360
VI " "	240
VII " "	100
przedsiębiorstwa żeglugi	1200
osobiste zajęcia przemysłowe (dodatek V do art. 3 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 17 stycznia 1922 r., Dz. U. R. P. № 17 poz. 140)	400
- b) za każdy następny wpis, z wyjątkiem wymienionych w ustępach c) i d) §-u niniejszego oraz w §§ 7 i 8—połowę opłaty określonej w ustępie a);
- c) za wpis o zmianie siedziby i wpis zakładu filjalnego do rejestru zakładu głównego— $\frac{2}{10}$ tej opłaty;
- d) za wykreślenie firmy— $\frac{3}{10}$ tej opłaty.

§ 4. Spółki jawne handlowe i komandytowe oraz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością uiszczają za wciągnięcie do rejestru handlowego:

- a) za pierwszy wpis przy kapitale zakładowym do 500.000 mk. włącznie — podwójną opłatę, określoną w § 3 ust. a), stosownie do kategorii handlowej lub przemysłowej, przy kapitale zaś powyżej 500.000 mk. — po 10 mk. od każdego następnego 10.000 mk., przyczem niepełne 10.000 mk. uważa się za pełne;
- b) za każdy następny wpis, z wyjątkiem wymienionych w ust. c) i d) oraz w § 7 i 8 — $\frac{6}{10}$ opłaty, określonej w § 3 ust. a);
- c) za wpis o zmianie siedziby i wpis zakładu filjalnego do rejestru zakładu głównego— $\frac{2}{10}$ tej opłaty;
- d) za wykreślenie firmy— $\frac{4}{10}$ tej opłaty.

§ 5. Spółki akcyjne oraz komandytowo-akcyjne uiszczają za wciągnięcie do rejestru handlowego:

- a) za pierwszy wpis, przy kapitale zakładowym do 500.000 mk. potrójną opłatę, określoną w § 3 ust. a) dla I kategorii handlowej lub przemysłowej, stosownie do charakteru przedsiębiorstwa; przy kapitale zakładowym powyżej 500.000 mk. po 125 mk. od każdego następnego 100.000 mk., licząc niepełne 100.000 mk. za pełne;
- b) za wpis o powiększeniu kapitału zakładowego—opłatę określoną w ustępie a) od sumy, o którą kapitał zakładowy zostaje powiększony; przy zmniejszeniu kapitału — połowę opłaty określonej w ustępie a) od sumy, o którą kapitał zakładowy zostaje zmniejszony; w razie powiększenia kapitału zakładowego drogą przeszacowania ksiązkowej wartości majątku: połowę opłaty określonej w ust. a), od sumy, o którą kapitał zakładowy zostaje powiększony;
- c) za wszelkie inne wpisy z wyjątkiem wymienionych w §§ 7 i 8 połowę opłaty, przewidzianej w § 3 ust. a) dla I kategorii handlowej lub przemysłowej.

§ 6. Spółdzielnie uiszczają za wciągnięcie do rejestru:

- a) za pierwszy wpis Mk. 400
- b) za wpis o zmianie statutu i za wykreślenie firmy Mk. 200
- c) za każdy inny wpis „ 100

Za wciągnięcie wzmianki o oddziale do rejestru zakładu głównego oraz za wpis zgłoszony w myśl art. 76ª ust. 2 ustawy o spółdzielniach opłat się nie pobiera.

§ 7. Za wciągnięcie do rejestru handlowego firmy zakładu filjalnego, jeżeli zakład główny znajduje się w kraju, pobiera się następujące opłaty:

- a) od firm jednoosobowych — opłatę określoną w § 3 ust. a);
- b) od spółek jawnych handlowych, komandytowych i spółek z ograniczoną odpowiedzialnością— $\frac{1}{2}$ opłaty, określonej w § 3 ust. a);
- c) od spółek akcyjnych i komandytowo-akcyjnych — podwójną opłatę, określoną w § 3

ust. a) dla I kategorii handlowej lub przemysłowej;

- d) od spółdzielni—opłatę określoną w § 6 ust. a);
e) za każdy następny wpis do rejestru zakładu filjalnego—opłaty określone za także wpisy dla zakładu głównego.

Jeśli zakład filjalny należy do innej kategorii podatku przemysłowego niż zakład główny, to opłaty powyższe oblicza się według kategorii zakładu filjalnego.

§ 8. Za pierwszy wpis zakładu filjalnego, jeżeli zakład główny znajduje się zagranicą, pobiera się—o ile konwencji między państwami nie zawierają postanowień odmiennych:

- a) od firm jednoosobowych—podwójną opłatę określoną w § 3 ust. a);
b) od spółek jawnych handlowych, komandytowych oraz spółek z ograniczoną odpowiedzialnością—potrójną opłatę, określoną w § 3 ust. a);
c) od spółek akcyjnych i komandytowo-akcyjnych poczwórną opłatę określoną w § 3 ust. a) dla I kategorii handlowej lub przemysłowej.

Za następne wpisy pobiera się opłaty, przewidziane za także wpisy dla przedsiębiorstw krajowych.

§ 9. Jeżeli na podstawie jednego zgłoszenia następuje kilka wpisów do tegoż samego działu rejestru handlowego, wówczas uiszcza się tylko jedną opłatę, odpowiadającą temu wpisowi, za który przepisy niniejsze wyznaczają opłatę najwyższą.

Za wciągnięcie prokury uiszcza się zawsze opłatę osobną, równającą się opłacie za następny wpis.

§ 10. Jeśli pewne przedsiębiorstwo, z powodu zwolnienia od podatku przemysłowego, nie jest zaliczone do żadnej kategorii, uważa się je, celem stosowania niniejszego rozporządzenia, za należące do tej kategorii, do której byłoby zaliczone, gdyby podlegało temu podatkowi.

c) Uiszczenie opłaty.

§ 11. Opłatę za wpis do rejestru uiszcza się bądź przez naklejenie znaczków stemplowych na podaniu o wpis bądź gotówką do rąk urzędnika sądowego, prowadzącego księgę pieniężną. W razie uiszczenia gotówką urzędnik, prowadzący księgę pieniężną zapisuje zapłaconą kwotę do „dziennika należytości stemplowych” (§ 1 rozporządzenia z dnia 28 września 1921 r. Dz. U. R. P. № 82 poz. 578), a na pierwszej stronie podania potwierdza uiszczenie słowami „opłatę za wpis w kwocie..... uiszczone gotówką do poz. Dz. N. St. №..... z r.”.

W podaniu o wpis do rejestru handlowego winien petent wymienić kategorię podatku przemysłowego, według której obliczył opłatę za wpis.

O ile na skutek tego samego podania ma nastąpić wpis do rejestru zakładu głównego i do rejestru zakładu filjalnego, prowadzonego w innym sądzie, należy opłaty za obydwa wpisy uiścić równocześnie w sposób, podany w niniejszym paragrafie.

§ 12. W razie wniesienia podania o wpis do rejestru handlowego przed wykupieniem świadectwa

przemysłowego za rok, w którym podanie wniesiono, winien petent, o ileby następnie wykupił świadectwo przemysłowe wyższej kategorii, niż wymieniona w podaniu, uiścić w ciągu dwóch tygodni po wykupieniu świadectwa, a w sposób, określony w § 11, różnicę między opłatą należną a opłatą uiszczoną.

Tak samo winien postąpić jeśliby za rok, w którym wniósł podanie o wpis, wykupił świadectwo przemysłowe wyższej kategorii, niż wymieniona w podaniu—na skutek sprawdzenia, dokonanego przez władzę skarbową (art. 47 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dn. 17 stycznia 1922 r. Dz. U. R. P. № 17, poz. 140).

d) Skutki nieuiszczenia opłaty.

§ 13. Jeśli petent nie uiścił opłaty za wpis lub uiścił ją tylko w części, to w razie dozwoleń wpisu nie tylko obowiązany jest do uiszczenia kwoty, której brakuje, lecz nadto ulega grzywnie w pięciokrotnej wysokości kwoty nieuiszczonej.

Przepis powyższy, stosuje się również wówczas, gdy sąd zezwolił na wpis do rejestru handlowego za uiszczeniem opłaty, obliczonej według kategorii podatku, wymienionej w podaniu, a następnie wyszło na jaw, że petent już w dniu wniesienia podania o wpis posiadał świadectwo przemysłowe wyższej kategorii, niż ta, którą podał, tudzież w razie niedopełnienia lub spóźnionego dopełnienia obowiązku, przewidzianego w § 12.

§ 14. Władza skarbową, wymierza opłatę oraz grzywnę (§ 13) i zawiadamia o wymiarze przez nakaz płatniczy, ilekroć doszło do jej wiadomości, że sąd zezwolił na wpis mimo nieuiszczenia opłaty lub uiszczenia w kwocie niższej, niż się należy lub że nie dopełniono obowiązku, przewidzianego w § 12.

Co do terminu płatności opłaty i grzywny, odsetek za zwłokę, środków prawnych, przedawnienia oraz właściwości przedmiotowej i miejscowej władz skarbowych stosują się odpowiednie przepisy, dotyczące należytości stemplowych.

e) Zwrot nadpłat.

§ 15. W razie odmówienia wpisu, za który opłatę uiszczono, lub w razie uiszczenia opłaty w kwocie wyższej niż się należy, ma sąd równocześnie z załatwieniem podania o wpis orzec uchwałą oddzielną, że uiszczona opłata względnie nienależna nadwyżka ma być petentowi zwrócona. W uchwale tej należy wymienić sumę należną petentowi i przytem pełne marki wypisać słowami oraz podać adres petenta. Zarazem ma sąd na podaniu o wpis obok znaczków stemplowych, którymi uiszczono opłatę, względnie obok potwierdzenia o uiszczeniu gotówką (§ 11) umieścić uwagę o zwrocie nadpłaty i uwagę tę zaoptować w pieczęć sądu.

Jeśliby sąd nie zarządził zwrotu nadpłaty równocześnie z załatwieniem podania o wpis, może to uczynić bądź z urzędu w ciągu lat trzech od dnia uiszczenia opłaty bądź na skutek podania strony, wniesionego w tymże terminie; podanie takie nie podlega należytości stemplowej.

Uchwałę, wydaną w myśl ustępu pierwszego lub drugiego niniejszego paragrafu, sąd przesyła iz-

bie skarbowej, która zgodnie z tą uchwałą sporządza asygnację do kasy skarbowej, w której okręgu petent ma mieszkanie lub siedzibę.

IV. Ze względu na dokonane w art. 1 i 29 (punkcie 1) ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 2, poz. 7) uchylenie działów I i II austrjackiej ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych i zastąpienie z dniem 1 stycznia 1922 r. podatku „zarobkowego” podatkiem „przemysłowym”—pozycja 43 lit. l) austr. taryfy należytościowej (w brzmieniu, ustalonym austr. ustawą z dnia 24 lutego 1905 r. Dz. P. P. № 32), o ile dotyczy obliczenia należytości według wysokości podatku zarobkowego, nie będzie stosowana w przypadkach, w których wpis do rejestru handlowego nastąpił po dniu 31 grudnia 1921 r., lub w których mimo wcześniejszego wpisu nie nastąpił wymiar podatku zarobkowego za czas, poprzedzający dzień 1 stycznia 1922 r. (§§ 65 i 117 austr. ust. o bezp. pod. osob.).

V. Część IV niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Inne przepisy niniejszego rozporządzenia używają moc obowiązującą w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

§ 1 części III ma zastosowanie do podań, wniesionych od czasu wejścia w życie tego paragrafu, tudzież do świadectw (w szczególności też do duplikatów oraz do odpisów, zaopatrzonych w poświadczenia zgodności z pierwowpisem), których data nie jest wcześniejsza od daty wejścia w życie § 1. Do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez sąd, a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwowpisem, stosuje się § 1, jeśli odpis lub wyciąg wydano stronie po wejściu w życie powołanego paragrafu.

§§ 2 do 15 części III stosują się w przypadkach, w których podanie o wpis wniesiono po wejściu w życie powołanych paragrafów.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Minister Skarbu:

Jastrzębski

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski

752.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 września 1922 r.

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień rosyjskiego Zbioru ustaw o opłatach.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 roku w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozciągając stawki, przewidziane w ustępie a) pozycji 13 taryfy stemplowej wprowadzonej rozporządzeniem b. Gen. Gubernatora warszawskiego z dn. 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. № 40 poz. 127) na obszar powiatów: piotrkowskiego, radomskiego, dąbrowskiego, olkuskiego, włoszczowskiego, jędrzejowskiego, miechowskiego, pińczowskiego, buskiego, kieleckiego, opatowskiego, wierzbnickiego, koneckiego, opoczyńskiego, radomskiego, kozienickiego, puławskiego, sandomierskiego, lubelskiego, janowskiego, lubartowskiego, biłgorajskiego, krasnostawskiego, tomaszowskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego i zamojskiego zarządza się:

Opłata od umów o najem lub dzierżawę nieruchomości ma być wymierzana według następujących stawek, których wysokość zależy od ceny najmu lub dzierżawy wraz z świadczeniami dodatkowymi, należącymi się za rok jeden:

przy cenie najmu lub dzierżawy, wynoszącej rocznie:		stawka wynosi:
ponad 100 do 500 mk.		2/10 ⁰ /o
" 500 " 1.000 "		3/10 ⁰ /o
" 1.000 " 2.000 "		4/10 ⁰ /o
" 2.000 " 4.000 "		6/10 ⁰ /o
" 4.000 " 6.000 "		8/10 ⁰ /o
" 6.000 " 8.000 "		1 ⁰ /o
" 8.000 " 10.000 "		1.2/10 ⁰ /o
" 10.000 " 12.000 "		1.4/10 ⁰ /o
" 12.000 " 14.000 "		1.6/10 ⁰ /o
" 14.000 " 16.000 "		1.7/10 ⁰ /o
" 16.000 " 18.000 "		1.8/10 ⁰ /o
" 18.000 " 20.000 "		1.9/10 ⁰ /o
" 20.000 " . . . "		2 ⁰ /o

Podstawę wymiaru oblicza się w sposób, wskazany w art. 34 ros. Zbioru ustaw o opłatach (Zb. pr. ust. ros. tom V, wyd. z 1903 r.).

§ 2. Rozciągając stawkę, przewidzianą w pozycji 1 taryfy stemplowej, wprowadzonej rozporządzeniem b. Gen. Gubernatora warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. № 40 poz. 127) i w punkcie c) artykułu 6 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 498), jak również § 16 powołanego rozporządzenia (Dz. rozp. № 40 poz. 126) na obszar, określony w § 1 niniejszego rozporządzenia, zarządza się:

Opłata od aktu przelewu (cesji) papieru wartościowego imiennego, (punkt 11 art. 17¹ ros. Zbioru ustaw o opłatach) wynosi 1⁰/o wartości papieru będącego przedmiotem przelewu. Przy papierach, notowanych na giełdzie warszawskiej lub na innej giełdzie polskiej, ustala się wartość według przeciętnego kursu w jednym z dwóch dni, poprzedzających dzień, w którym zdziałano akt przelewu; wybór dnia służy płatnikowi. O ile w dniach tych nie było notowania, ustala się wartość według kursu, stwierdzonego po raz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego datę aktu przelewu.

Akt przelewu papieru wartościowego imiennego nie podlega jednak opłacie stemplowej, jeśli podlega podatkowi giełdowemu (art. 1 i 8 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. Dz. U. R. P. № 73 poz. 500 oraz § 2 rozporządzenia z dnia 11 lipca 1921 r. Dz. U. R. P. № 73 poz. 501).